

«우리 ... (대)주교와...»

(2021.12.26)

성탄절에 우리는 베들레헴의 목자들과 동방의 박사들과 함께 성스러운 동굴로 달려가 «태어나신 왕»을 경배합니다. 우리는 동물의 구유에 누이기를 수락하신 예수님의 지극한 겸손에 놀랍니다! 그러나 동굴의 누추함은 사도 바울로가 히브리인들에게 보낸 서신에서 우리에게 밝힌 바와 같이 우리 주 예수 그리스도께서 무엇보다도 «왕중의 왕»이시며 영원하신 영광스러운 대제사장이시라는 사실을 우리 마음에서 지워버리지 않습니다. «그리스도께서는 대사제의 영광스러운 자리를 스스로 차지하신 것이 아니라» (히브리 5:5 참조) «하느님께서로부터 대사제로 임명 받으셨습니다.»(히브리 5:9-10 참조) 우리는 이를 성탄절 성찬예배 중 소입당 때 부르는 입당송에서 듣습니다. «셋 별 이전에 내가 너를 낳았도다. 너는 멜기세덱의 법통을 이은 영원한 사제이다.»(시편 110:3-4 참조) 그 이후로 우리 주 예수 그리스도께서는 왕의 직분과 함께(요한 18:37 참조) 예언자로서의 직분, 또 대사제로서의 직분을 가지고 계십니다. 그렇기 때문에 몇몇 성화에서 그리스도께서는 대사제복을 입으신 채 표현됩니다. 이렇게 가장 높은 대사제는 아론의 후계자들의 성직을 폐지하고 새로운 성직을 축성하십니다.(히브리 8:7 이하 참조)

예수님은 영원한 최고의 대사제로서 당신을 통해 하느님께 나아가는 자들을 언제나 구원하십니다.(히브리서 7:25 참조) 사도 바울로는 이보다 더 놀라운 사실을 우리에게 알려주는데, 그것은 «예수님께서서는 하늘보다 더 높으신» 곳에 올라가셨고(히브리 7:26) 성부 하느님의 위대한 오른편에 앉아계시다는 것입니다. 또 «대사제로서, 당신 자신을 속죄제물로 바치심으로써 이 일을 한번에 다 이루셨»(히브리 7:27 참조)고, 지성소에서 섬기시고, 하느님이 세우신 천상의 진정한 성막에서 섬기신다는 것입니다. 지상에서 사제들이 드리는 예배가 바로 이 천상의 예배를 표현하는 것입니다.

예수님께서서는 최후의 만찬에서 제자들에게 성체성혈 성사를 전해주시실 때, 제자들 자신과 그들의 후계자인 주교들도 그것을 이어서 행할 것을 명하셨습니다. 우리는 교회의 거룩한 전통으로부터 주님께서 친히, 주님의 형제로 알려진 야고보를 예루살렘의 초대 주교로 삼으셨음을 압니다. 주님의 형제 야고보가 열두사도에 속하지 않았음에도 불구하고 모든 사람의 존경을 받았다는 것은 인상적입니다. 또, 야고보의 서신이 신약성서에 포함되어 있기도 합니다. 또한 예루살렘 교회에서 거행하기 위해 제정된, 가장 최초이자 가장 오래된 성찬예배는 주님의 형제인 야고보 성인의 이름을 따서 '성 야고보의 성찬예배'라 명명되었습니다. 교회는 성탄절 다음 주일에 야고보 성인을 기념합니다.

이렇게, 성 사도들의 업적은 그 계승을 이어받아, 사제들과 보제들의 도움을 받아 직무를 수행하는 주교들에 의해 계속되었고, 오늘날까지도 계속되고 있습니다. 주교들의 직무는 세계공의회

결정에 의해 정해져서 모든 것이 질서에 따라 이루어집니다. 안티오키아의 성 이그나티오스는 «지역 교회의 주교나 주교가 임명한 자에 의해 집전된 성찬례만이 유효한 것으로 간주됩니다.»라고 기록합니다.(ΒΕΠ, Αποστολικής Διακονίας, Αθήνα, 1955, 2, 281).

성찬예배 중에 주교는 «그리스도의 자리에 앉는 수장»이고 사제들은 «사도들 자리에 있는» 것이라고 안티오키아의 이그나티오스 성인은 설명합니다. 성찬예배는 이제 그리스도와 열두사도(즉, 주교와 사제들)에 더해 모든 신자들이 함께 하는 최후의 만찬 그 자체입니다. 이그나티오스 성인에 따르면, 신자들 한 명 한 명은 예수 그리스도의 이름에 대한 하나의 믿음으로 모이고, 주교와 사제들에게 순종합니다. 마음을 분산시키지 않고 모아서, 하나의 빵으로부터 성체성혈을 받아 모십니다. (B 2:268) 그리스도께서 교회와 하나를 이루듯이, 신자들은 주교와 하나의 일체를 이룹니다. (B 2:265 참조) 그리고 성 요한 크리소스토모스 성인은 다음과 같이 덧붙입니다. «주교는 우리에게 천상의 축복을 내려주고, 우리의 간구를 하느님께 올려줍니다.»(PG 56:131)

신자들은 특히 성찬예배 중에 주교, 사제, 보제와 같은 성직자들이 직무에서 마주하는 어려움이나 위험을 느끼고 그들을 위해 하느님께 기도합니다.

보제는 «우리 ... 대주교와 ...주교와 사제들과 보제들, 교직자와 성가대 그리고 교회를 위해 수고하는 모든 사람들에게 능력을 주시고 그들을 올바른 길로 인도하소서.»라고 외칩니다. 신자들은 보제의 이러한 권고에 «주여, 불쌍히 여기소서.»라고 마음을 다해 응답합니다. 즉, «주님, 우리의 아버지이신 주교와 사제들과 보제들과 우리 모두를 불쌍히 여기소서.»라고 간구하는 것입니다.

영적 사목자들을 위한 교회의 이 기도는 엄청난 힘을 가지고 있습니다. 헤로데 왕이 베드로 사도를 죽이려고 감옥에 가두었을 때, 예루살렘 신자들의 기도가 어떤 결과를 가져왔는지 기억해봅시다. 네 사람으로 편성된 네 패의 경비병들이 감옥에 갇힌 베드로 사도를 계속해서 감시했습니다. 뿐만 아니라 베드로는 두 개의 쇠사슬에 묶여 있었습니다. 그런데 갑자기 주님의 천사가 나타나 베드로를 쇠사슬에서 풀어주고, 경비원들 중 아무도 깨닫지 못하는 가운데 모든 철문을 열었습니다. 그리고 베드로는 교회가 그를 위해 기도하던 자리에 자유의 몸으로 나타나게 되었습니다. 그리스도인들이 가진 강력한 비밀 무기가 있는데, 그것은 바로 기도입니다. 사도행전이 바로 이것을 우리에게 알려주는 것입니다. «베드로는 감옥에 갇혀 있었고, 교회는 그를 위하여 하느님께 줄곧 기도를 드렸»습니다.(사도행전 12:5)

"Υπέρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν" (13)
(26.12.2021)

Τα Χριστούγεννα μαζί με τους ποιμένες της Βηθλεέμ και τους σοφούς μάγους της Ανατολής σπεύδουμε στο Ιερό Σπήλαιο να προσκυνήσουμε τον "τεχθέντα Βασιλέα". Μένουμε έκθαμβοι από την άκρα ταπείνωση του Ιησού, να καταδεχτεί να ανακλιθεί στη φάτνη των ζώων! Όμως η φτώχεια του Σπηλαίου δεν σβήνει από τη σκέψη μας το γεγονός ότι ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός είναι, εκτός άλλων, και ο "Βασιλεύς των Βασιλευόντων" και ο αιώνιος ένδοξος Αρχιερέυς, όπως μας αποκαλύπτει ο απόστολος Παύλος στην προς Εβραίους Επιστολή του: "Ο Χριστός δεν τίμησε ο ίδιος τον εαυτόν του με το αξίωμά του, αλλά του το έδωσε εκείνος" ο Πατέρας Του (5:5)... "Έτσι ανακηρύχθηκε από το Θεό Αρχιερέας" (5:9-10). Το ακούμε αυτό και στη θεία Λειτουργία των Χριστουγέννων, όταν κατά την Είσοδον του Ιερού Ευαγγελίου ψάλλουμε τον Εισοδικόν ύμνον: "*Έκ γαστρός πρό έωσφόρου έγέννησά σε...σύ ιερέυς είς τόν αίωνα κατά τήν τάξιν Μελχισεδέκ*" (Ψαλμ.109 [110], 3-4). Έκτοτε ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός, μαζί με το βασιλικόν αξίωμα κατέχει (βλ. Ιωάν. 18:37) και το Προφητικόν, ασκεί και το Αρχιερατικόν αξίωμα· γι' αυτό σε κάποιες εικόνες εμφανίζεται με αρχιερατικά άμφια. Έτσι ο ύψιστος Αρχιερέας, καταργεί την ιερωσύνη των διαδόχων του Ααρών και εγκαινιάζει τη νέα ιερωσύνη (βλ. Εβρ. 8:7 κ.ε.)

Ως αιώνιος ύψιστος Αρχιερέας ο Ιησούς, σώζει για πάντα όσους μέσω Αυτού πλησιάζουν το Θεό" (Εβρ. 7:25). Ο απόστολος Παύλος μας αποκαλύπτει κάτι ακόμη υπέροχο: "Ο Ιησούς ανέβηκε πάνω από τα επουράνια (Εβρ. 7:26) και κάθεται στα δεξιά της μεγαλοσύνης του Θεού Πατέρα. "*Ως Αρχιερέας, μια για πάντα πρόσφερε θυσία τον ίδιον τον εαυτόν Του.*" (Εβρ.7:27). υπηρετεί στα Άγια των Αγίων και στην ουράνια αληθινή Σκηνή του Μαρτυρίου, την οποία δεν έστησε άνθρωπος, αλλά ο Θεός. Αυτής της επουράνιας λατρείας απεικόνιση είναι η λατρεία που προσφέρουν στη γη οι ιερείς (Εβρ. 8:5).

Ο Ιησούς, καθώς παρέδιδε το Μυστήριο της θείας Ευχαριστίας στους Μαθητές Του, κατά τον Μυστικόν Δείπνον, τους έδινε εντολή αυτό να κάνουν και οι ίδιοι και οι διάδοχοι τους, οι Επίσκοποι. Από την Ιερά Παράδοση δε της Εκκλησίας γνωρίζουμε, ότι οι Ίδιος ο Κύριος κατέστησε τον Ιάκωβον (γνωστόν ως Αδελφόθεον) πρώτον Επίσκοπον των Ιεροσολύμων. Είναι εντυπωσιακόν το ότι ο Αδελφόθεος Ιάκωβος, παρ' ότι δεν ανήκε στους Δώδεκα Αποστόλους, απολάμβανε τον σεβασμόν όλων. Επιστολή δε, του Αδελφοθέου Ιακώβου έχει συμπεριληφθεί στην Καινή Διαθήκη. Επίσης η πρώτη και αρχαιότερη θεία Λειτουργία που καθιερώθηκε να τελείται στην Εκκλησία των Ιεροσολύμων φέρει το όνομα του Αγίου Ιακώβου του Αδελφοθέου, του οποίου την μνήμη η Εκκλησία εορτάζει την Κυριακήν μετά την Χριστού Γέννησιν.

Έτσι λοιπόν, το έργο των Αγίων Αποστόλων συνέχισαν και συνεχίζουν μέχρι σήμερα οι διάδοχοί τους Επίσκοποι, συνεπικουρούμενοι από ανάλογο αριθμό Πρεσβυτέρων - Ιερέων και Διακόνων. Τα καθήκοντά τους έχουν καθορισθεί με αποφάσεις Οικουμενικών Συνόδων, ώστε τα πάντα να γίνονται με τάξη. Ο Άγιος Ιγνάτιος Αντιοχείας γράφει: "Θεωρείται έγκυρη [βεβαία], μόνον η θεία Ευχαριστία που γίνεται από τον Επίσκοπο της Τοπικής Εκκλησίας, ή από όποιον του έχει αναθέσει ο Επίσκοπος" (ΒΕΠ. Αποστολικής Διακονίας Αθήνα 1955, 2, 281).

Κατά τη διάρκεια της θείας Λειτουργίας ο Επίσκοπος είναι ο "προκαθήμενος εις τόπον Χριστού" και οι Πρεσβύτεροι "εις τόπον συνεδρίου τῶν Αποστόλων" γράφει ο Άγιος Ιγνάτιος Αντιοχείας. Η θεία Λειτουργία είναι ο ίδιος ο Μυστικός Δείπνος, στον οποίο τώρα μαζί με τον Χριστό και τους Δώδεκα (τον Επίσκοπο και τους Πρεσβυτέρους) είναι όλοι οι πιστοί. Ένας ένας οι πιστοί συγκεντρώνεστε- λέγει ο Άγιος Ιγνάτιος- με μία πίστη στο όνομα του Ιησού Χριστού και υπακούετε στον Επίσκοπο και τους Πρεσβυτέρους- ιερείς με το νού σας απερίσπαστο και κοινωνάτε από τον έναν Άρτον. (B 2:268). Οι πιστοί είναι μία ενότητα με τον Επίσκοπο, όπως ο Χριστός με την Εκκλησία (βλ. B 2: 265). Και ο Άγιος Ιωάννης Χρυσόστομος προσθέτει: "Ο Επίσκοπος κατεβάζει σε μας τις ουράνιες ευλογίες και ανεβάζει τις ικεσίες μας στο Θεό" (PG 56: 131)

Οι πιστοί, ιδιαίτερα κατά την ώρα της θείας Λειτουργίας, νιώθουν τους κινδύνους που συναντούν στην διακονίας τους οι λειτουργοί - Επίσκοποι, Ιερείς, Διάκονοι - και παρακαλούν τον Θεό γι αυτούς.

Ο Διάκονος προτρέπει: "Υπέρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (ὄνομα), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, (ἤτοι τῶν ιερῶν), τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας (δηλαδή τῶν Διακόνων), παντός τοῦ Κλήρου (δηλαδή ὅλων τῶν κατωτέρω Κληρικῶν που προσφέρουν τὴν διακονία τους στο ναό) και τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν". Το εκκλησίασμα ανταποκρίνεται στην προτροπή του Διακόνου με ένα θερμό "**Κύριε ἐλέησον**". Δηλαδή, **Κύριε, ἐλέησε τον πατέρα Επίσκοπό μας, τους ιερείς μας, τους Διακόνους Σου και όλους μας.**

Η προσευχή αυτή της Εκκλησίας υπέρ των πνευματικών ποιμένων της έχει τεράστια δύναμη. Ας θυμηθούμε το αποτέλεσμα που είχε η προσευχή των πιστών των Ιεροσολύμων για τη σωτηρία του αποστόλου Πέτρου, που τον είχε φυλακίσει ο βασιλιάς Ηρώδης με σκοπό να τον φονεύσει. Τέσσερις ομάδες από τέσσερις στρατιώτες φύλαγαν διαδοχικά τον Πέτρο στη φυλακή. Ήταν δεμένος με δύο αλυσίδες. Και ξαφνικά Άγγελος Κυρίου τον ελευθερώνει από τα δεσμά του, ανοίγει όλες τις πόρτες χωρίς κανείς από τους φύλακες να αντιληφθεί κάτι και ο Πέτρος εμφανίζεται ελεύθερος στον τόπο που προσεύχονταν η Εκκλησία γι' αυτόν. Το μυστικό πανίσχυρο όπλο των Χριστιανών: η Προσευχή! Μας το αποκαλύπτουν οι Πράξεις των Αποστόλων: "Ενώ ὁ Πέτρος ἦταν στην φυλακή, **ἡ Ἐκκλησία προσευχόταν ἀδιάκοπα** στο Θεό γι' αυτόν" (βλ. Πράξ. 12:17).